Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Alithia

1882-02-18

þÿ ‘ ½ ¬ ³ º · Á µ Ã ² µ ¯ ± Â µ ¹ Â › ¿ ½ ´ ¯ ½

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/11282

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ, 6)18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1882. ΑΡΙΘ. 61

Συνδρομὴ ἐτησία πρεπληρωτέα, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελίνια δέκα. Ἐν τοῖς χωρίοις σελίνια ἑπτά. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα εἴκοσιν.—Εἰδοποιήσεις ἢ διατριβαὶ καταχωρίζονται πρὸς ἡμῶν φράγκον τὴν γραμμήν. Ἔγγραφα Κυβερνητικὰ ἢ Δημαρχικὰ πρὸς δύο πένταις τὴν γραμμήν.— Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερὶς Ἑβδομαδιαία.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ. Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Δημητρ. Χατζηπαύλου ἀριθ. 56

Ἐκδότης ἢ συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palæologos)

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

Ἐκ μυρίων γεγονότων ἔχομεν πεισθῆ, ὡς ἐγράψαμεν ἐν προηγουμένοις ἄρθροις, ὅτι οὐδεμία ἐλπὶς σωτηρίας τῷ τόπῳ τούτῳ ὑπάρχει χωρὶς νὰ ἐξηγηθῶσιν ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ὑπουργείου ἀπ' εὐθείας ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῆς διοικήσεως ἡμῶν. Ἀνεγράψαμεν οὐχὶ ἅπαξ καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐπείσθημεν ὅτι, οἱ ἀπ' ἀρχῆς σταλέντες ἡμῖν ἄρχοντες καὶ βουλόμενοι δὲν δύνανται πλέον ν' ἀλλάξωσι σύστημα, διότι εἶναι δεδεσμευμένη ἡ φιλοτιμία των. Ὅπως δὲ ἀναγνωρισθῇ ἔτι μᾶλλον ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποστολῆς τῆς πρεσβείας, τίθεμεν ὑπ' ὄψει τῶν ἡμετέρων συμπατριωτῶν καὶ ἅπασι τὸν συλλογισμόν.

Τὰ σχέδια καὶ αἱ προθέσεις, δι' ἃς ὁ Λόρδος Βήκονσφηλδ συνέπηξε τὴν σύμβασιν τοῦ Ἰουνίου, ἤρεσκον πᾶσι τοῖς στρατιωτικοῖς ἀνδράσιν. Οἱ στρατιωτικοὶ ἡμῶν διοικηταὶ φυσικώτατον ἦν νὰ ἐγκολπωθῶσι ταύτας καὶ τὰς υἱοθετήσωσι· καὶ ἔπεσε μὲν τὸ Ὑπουργεῖον ἐκεῖνο· ὅταν ὅμως ἀναλογισθῶμεν πῶς ἐξεφράζοντο ἄνθρωποι, στενὰς ἔχοντες σχέσεις μετὰ τῆς διοικήσεως ἡμῶν, περὶ τοῦ γεραροῦ Γλάδστωνος ἐν καιρῷ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οὐδὲν κωλύει νὰ θεωρῶμεν πιθανώτατον ὅτι οἱ Κύριοι οὗτοι περιμένουσιν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν φιλελευθέρων, ὅπως συνεχίσωσι τὸ διακοπὲν ἔργον των. Ἀλλοίμονον λοιπόν, ἐὰν μὴ βελτιωθῇ ἡ τύχη ἡμῶν ἐφ' ὅσον διέπωσι τὰ τῆς Ἀγγλίας οἱ Φιλελεύθεροι. Δὲν θὰ βελτιωθῇ δὲ ἡ κατάστασις τοῦ τόπου, ἂν δὲν μεταβῇ πρεσβεία εἰς Λονδῖνον. Πρὸ τούτου δὲ ἀναγκαιότατον θεωροῦμεν ἵνα αἱ «Μόνιμοι Ἐπιτροπαί», ἐρωδιασμέναι, ὡς εἶναι, διὰ πληρεξουσίων ἐγγράφων ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ πόλεων καὶ χωρίων, ἔλθωσιν εἰς σχέσεις μετὰ τῶν γνωσθέντων καλοθελητῶν ἡμῶν, ἤτοι τῶν περὶ τοὺς Κυρίους Ράλλανδ καὶ Ἄρθρον.

Διὰ τοιούτου τρόπου φρονοῦμεν ὅτι εἶναι δυνατὸν ν' ἀρθῇ τὸ σιδηροῦν ἀπομονωτικὸν παραπέτασμα, ὅπερ ἔθηκαν οἱ διοικοῦντες ἡμᾶς μεταξὺ τῆς σκηνῆς τῶν πράξεων αὐτῶν καὶ τῶν συμβούλων τῆς Ἀνάσσης· γινώσκομεν δὲ πλέον ἢ ὅσον δεῖ ὅτι οἱ ἡμέτεροι διοικηταὶ ὑπῆρξαν εὐτυχέστεροι τῶν ἐπιστατῶν τοῦ πυρποληθέντος θεάτρου τῆς Βιέννης. . . Προκαλοῦμεν πάντα ἄνθρωπον λογικὸν νὰ ἐξηγήσῃ ἡμῖν ἄλλως πως τὰ ἑξῆς γεγονότα.

Ὁ εἰλικρινέστατος καὶ ἠθικώτατος ἴσως πάντων τῶν ἐξεχόντων πολιτικῶν τῆς ἐγωϊστικῆς καὶ ἀνειλικρινοῦς ἐποχῆς ἡμῶν διεκήρυττεν ἀπὸ τοῦ βήματος, ἀρχηγὸς ὢν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων σωτηρίων ἀρχῶν, καὶ τὰ δὲ ὡς ἔγγιστα: «ἡ ἀπολυταρχία, μεθ' ὅλα ὅσα λέγουσιν οἱ ὀπαδοί της ὅτι ἔχει προτερήματα, εἶναι πάντοτε δυστυχία καὶ μάστιξ τῶν λαῶν». θέμα δὲ τῆς συζητήσεως ἦν τὸ διοικητικὸν σύστημα τῆς Κύπρου, ὥστε δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν ὅτι, ἀπεκάλει ἀπολυταρχικὸν ἢ τυραννικὸν τὸ ἐγκαινισθὲν παρ' ἡμῖν σύστημα καὶ προσετίθει ὅτι εἴμεθα ἄξιοι βελτίονος τύχης. Κατὰ τὰς πρώτας ἑβδομάδας τῆς ἀνόδου του εἰς τὴν ἀρχήν, γενομένης καὶ πάλιν ἐπερωτήσεως περὶ Κύπρου, ὡμίλησεν ἡ Α. Ἐξ. ὁ Πρωθυπουργὸς εὐνοούστατα—διεκήρυξε δηλονότι ὅτι, δὲν ἔβλεπεν οὐδὲν τὸ κωλῦον ὅπως δοθῇ «σπουδαία συμμετοχὴ εἰς τὰ τῆς διοικήσεως εἰς τὸ ἐπιτόπιον στοιχεῖον καὶ εἰσαχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὰ δικαστήρια ἐν οἴῳ μέτρῳ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ».

Ἐν ἄλλῃ τινὶ περιπτώσει ἀπεφήνατο ὁ αὐτὸς ὅτι, ἐθαύμαζε τὸν τῆς Κύπρου λαὸν ἄξιον ἀνθρωπινωτέρας διοικήσεως.

Καὶ ὅμως πρωθυπουργοῦντος ἀπὸ δύο ἤδη σχεδὸν ἐτῶν τοῦ κ. Γλάδστωνος, διατηροῦνται ἀκμαῖα ἢ ἀπ' ἀρχῆς ἐγκαινισθέντα ἀπολυταρχικὰ—συνεπληρώθη ὁ ἀπελατικὸς τέλων τοῦ ἐντεῦθεν στοιχείου ἀπὸ τῆς διοικήσεως ἐκδιωχθεῖσα δὲ αἱ ἀποφάσεις καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, οὗ εὑρέθη προεδρεύων Ἕλλην Χριστιανός, τουρκιστὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης! Ἡ δὲ Α. Ἐξ. ὁ Λόρδος Κιμβερλεῦ ἔπαυσε πλέον χρώμενος τῷ χαρακτηριστικῷ ὀνόματι Ἕλλην δι' ἡμᾶς· ὁ ἀμφιβάλλων, ἀναγνώτω τὴν γνωματευτικὴν ἔκθεσίν του περὶ δικαστηρίων, ἣν ἔγραψε πρὸς τὸν ἐπιτροπεύοντα τὸν Μ. Ἁρμοστὴν ὅτε οὗτος ἀπεδήμει ἐν Λονδίνῳ....Δύναταί τις νὰ ἐξηγήσῃ ἄλλως τὰ πράγματα ταῦτα ἢ παραδεχόμενος ὅτι, αἱ περὶ τῶν ἐν Κύπρῳ προσώπων καὶ πραγμάτων διαβιβασθεῖσαι πληροφορίαι τῆς διοικήσεως ἡμῶν εἰσι τοιαῦται, ὥστε ἐπίστωσαν ὅτι δὲν ὑπάρχει ὑλικὸν ἐν τῷ τόπῳ ὅπως ἐφαρμοσθῶσιν αἱ φιλελεύθεραι ἀρχαὶ τοῦ νέου ὑπουργείου παρ' ἡμῖν; Ἴσως ἀνεκάλυψαν κιβδηλίαν χαρακτῆρος ἢ ἐνόμισαν ὅτι ἀνεκάλυψαν, ἕνεκα σκοπίμων διαβολῶν τῶν ξένων διερμηνέων, παρά τισι τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἡμετέρων καὶ ἀνικανότητα· ἀλλά, πρὸς θεοῦ, εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῶσιν ὡς δεῖγμα ὁλοκλήρου τοῦ τῆς Κύπρου λαοῦ ὀλίγα πρόσωπα, ἅπερ εὗρον ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ διετήρησαν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ παρὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον, καθ' ὃν ἀνὰ πᾶν δεύτερον ἔτος ἔπρεπε νὰ γίνηται νέα ἐκλογή; ἄλλως, εἴπομεν ἄλλοτε τοὺς λόγους, δι' οὓς εὑρέθησαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ ἄνθρωποι, οἵτινες εἶναι φοβερὰ ἀδικία νὰ λαμβάνωνται ἢ ὡς δεῖγμα τῆς ποιότητος τῶν Κυπρίων ἢ ὡς ἀπόδειξις ὅτι κακίστην ἐποιεῖτο χρῆσιν ὁ λαὸς τοῦ νομίμου αὐτοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν τοὺς δικαστικοὺς παρέδρους, ὡς εὐηρεστήθη ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς νὰ εἴπῃ προσφάτως. Καὶ ὅμως οὕτω συμβαίνει, δυστυχῶς· ἐσχηματίσαμεν ἀκράδαντον πεποίθησιν περὶ τούτου· καὶ οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξηγηθῶσιν ἄλλως τὰ φαινόμενα, χωρὶς νὰ ὑποτεθῇ ὅτι, καὶ οἱ Φιλελεύθεροι καὶ ὁ γεραρὸς Γλάδστων αὐτὸς δημοσιεύουσιν ὡραῖα προγράμματα καὶ ἐκφωνοῦσι λαμπρὰς λίθους περὶ ἐλευθερίας, τιμιότητος, εἰλικρινείας καὶ φιλανθρωπίας ἕως οὗ καταλάβωσι τὴν ἀρχήν.

Χθὲς ἔτι τὸ ὄργανον τῶν Φιλελευθέρων, τὰ «Ἡμερήσια Νέα», διεκήρυξεν αὐταῖς λέξεσιν ὅτι «Κατὰ τὰ δόγματα τῶν Φιλελευθέρων οἱ Αἰγύπτιοι (Φελλάχοι) δικαιοῦνται νὰ ἀποφανθῶσι τίνι τρόπῳ θέλουσι νὰ διαχειρίζωνται τὰς ὑποθέσεις των καὶ εἰς τίνα ἐμπιστεύονται τὰ συμφέροντά των». Καὶ ὅμως ἐν Κύπρῳ, ἐπὶ τῆς ὑπουργίας αὐτῶν τούτων τῶν Φιλελευθέρων, οὐ μόνον διοικούμεθα ὑπὸ στρατιωτικῶν διοικητῶν ἀπολυταρχικώτερον ἢ οἱ στρατιῶται, ἀλλὰ καὶ διαχειρίζονται κατὰ τὸ αὐτοῖς δοκοῦν οὐ μόνον τὰ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν Ἄγγλων φορολογουμένων χρήματα.

Καὶ οὐ μόνον τοῦ .ο, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν δήμων ὑποθέσεις καὶ πόρους ἐννοοῦσι νὰ διευθύνωσι κατ' ἰδίαν θέλησιν. Ἰδοὺ ὡς ἐκ περισσοῦ νέα ἀπόδειξις τὸ Ζουλανδικὸν νέον νομοσχέδιον, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο προτίθεται εἰμὴ νὰ νομιμοποιήσῃ τὰς τέως παρανόμους ἐπεμβάσεις τῆς διοικήσεως, αἵτινες ἐβύθισαν εἰς ὑπέρογκα χρέη τὰ συνεσταμένα ἐν ταῖς πόλεσι δημαρχεῖα καὶ παρέλυσαν ἅπαντα ἀνεπανορθώτως!

(ἕπεται συνέχεια.)

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

(Συνέχ. ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Χιλιάκις ἀνεφέρθησαν οἱ γεωργοὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παραπονούμενοι κατὰ τοῦ βαρύνοντος αὐτοὺς τελωνειακοῦ φόρου τῶν οἴνων καὶ κατὰ τοῦ ἀθλιωτάτου ἐπιμαστοῦντος συστήματος τῆς δεκάτης καὶ μέχρι σήμερον κωφεύσασα αὕτη ἀπέσπασεν ἐσχάτως εἰδοποίησιν δι' ἧς ἀπαιτεῖται αὐτοῖς, ὅπως ἀδυνατοῦσι νὰ μετατρέψῃ τὰ παλαιὰ συστήματα ταῦτα, ἐπιτρεπομένη μὴ δώσῃ τι βαρύτερον τείς γεωργός, ἐπιλέγουσα συγχρόνως, ὅτι, τὸ ἥμισυ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἐρετικῶν

προϊόντων δὲν ἀπόκειται εἰς αὐτὴν, ἀλλ' εἰς τὸν ἀπουσιάζοντα Ἰδαρὲ.— Ἡ γλῶσσα αὐτὴ ὅμως εἶναι γλῶσσα τῶν ἐνταῦθα ὑπαλλήλων, εἶναι γλῶσσα ὑποδηλοῦσα ἀντιπολίτευσιν οἰκτρὰν καὶ λιαν ἀσύμφορον τῷ τόπῳ. Ἐὰν δὲ νομίζωσι τὴν Κύπρον πλουσίαν, ὡς τινες εἶπον καὶ τοὺς κατοίκους πλουσιωτέρους τοῦ Λονδίνου(!) ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τούτῳ βούλωνται νὰ πιέσωσιν ἡμᾶς εἰς ἀσύγγνωστον φορολογίαν, τοῦτο εἶνε μὰ τὴν ἀλήθειαν πρᾶγμα πρωτοφανές. Ἡμεῖς λέγομεν τὸ ἐναντίον ὅτι δὲν ἐνδυόμεθα μὲν διὰ τοῦ γάρτου τῶν ἐφημερίδων, ὡς θέλουσιν ἐπαναλαμβάνοντες, πλὴν ἀσυγκρίτως εἰμεθα ὑποδεέστεροι, εἰμεθα πενέστεροι, καὶ διὰ πατρικῆς Κυβερνήσεως ἐπιθυμοῦμεν νὰ φθάσωμεν εἰς βελτίονα τύχην. Κραυγάζομεν, πλὴν αἱ κραυγαὶ ἐκ τοῦ πατάγου τῶν παρ' ἡμῖν δὲν ἀκούονται εἰς τοὺς μακρὰν δυναμένους νὰ ὠφελήσωσιν ἡμᾶς.—Οἱ δὲ ἀγρόται, οἵτινες ὡς ἔλαφοι διψῶσαι ἐπόθουν νὰ ἴδωσι τὴν κυριαρχικὴν ταύτην μεταβολὴν τῆς Κύπρου, μετὰ φοίκης σήμερον καὶ ἀποστροφῆς ὁρῶσιν ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὰ αὐτὰ τῆς παλαιᾶς κυριαρχίας σημεῖα. εἰς τὸν αὐτὸν κυβερνητικὸν κύκλον, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι ἀκούουσιν ὅτι διοικοῦνται ὑπὸ Ἄγγλων, ὅτι κυβερνῶνται ὑπὸ πεπολιτισμένων, οὓς δὲν αἰσθάνονται ἐνεργοῦντας καὶ κινουμένους μ' ὅλην τῆς κυβερνήσεως τὴν ἐλευθερίαν. Ὁ αὐτὸς τύπος, τὰ αὐτὰ σχέδια τῶν ἀστυνομικῶν ἢ δικαστικῶν κλητήρων ἐμφανίζονται πρὸ αὐτῶν καὶ ὑποδεεστέρων τρόπων πρὸς σύλληψιν τῶν κλεπτῶν γίνεται χρῆσις. Τί σημαίνει π. χ. τὸ ἐρωτᾶν τοὺς ἀζάδες ἑκάστης κώμης ἐὰν ἔχωσι κλέπτας καὶ νὰ τοὺς ὑποδείξωσι; Τοῦτο εἶναι ἄντικρυς ἀκατάλληλον μέτρον κατὰ τῶν κλεπτῶν ὡς μὴ συνεπάγον ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα ἄνευ τῆς δίκης δι' ἧς ἀποδειχθήσεται ὡς κλέπτης ὁ κλέπτης. Εἰς τοῦτο δὲ οὐδέποτε καταφεύγουσι οἱ ἀζάδες ἄνευ ἀποδείξεως, ἄνευ μαρτύρων, ὅπερ καὶ ἡ Κυβέρνησις παρ' αὐτῶν ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνοχλήσεων τούτων τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ κατ' αὐτῶν πιθανοῦ κινδύνου τῶν προδιδομένων, οἱ ἀζάδες ἀποφεύγουσι νὰ εἴπωσί τι καὶ οὕτω τὸ μέτρον τοῦτο ναυαγεῖ. Ἀντὶ τούτου κάλλιον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἔδιδεν εἰς τοὺς ἀζάδες βιβλίον ἐν ᾧ θὰ κατεγραφεῖτο ἡ καθ' ἕκαστον καθημερινὴ διαγωγή, οἱ διαπληκτισμοὶ αἱ μικραὶ κλοπαὶ καὶ ἕτερα παραπλήσια ἅπερ ἤθελον διδάξει τὰ μέγιστα αὐτὴν περὶ τῶν τρόπων ἢ τῆς διαγωγῆς τοιούτων ἀνθρώπων.— Κατηγορήθημεν ἐπὶ καθόλου τῆς καταγωγῆς ἡμῶν καὶ ὑπὸ ἐπισήμων προσώπων προσκλήθημεν εἰς παράλογον στάδιον ἐπὶ συγκρίσει τοῦ ἔθνους ἡμῶν μετὰ ἐθναρίων τῆς Ἀνατολῆς, πλὴν καὶ τῷ τυφλῷ δῆλον ὅτι ἡ μὲν Κύπρος τὸ πλεῖστον οἰκεῖται ὑπὸ Ἑλλήνων, οἱ δὲ κάτοικοι εἰσὶν ἀνώτεροι τῶν φύλων τοῖς παρ' ἡμῖν ἄρχουσιν ἐκείνων φύλων, ἅτινα ἐξυμνοῦσιν ἄνευαι δοῦς ὡς νοημονέστατα τῶν ἐν Κύπρῳ. Ἐνεπαίχθημεν ὡς καὶ πρὸ μικροῦ ἐν συνελεύσει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς ἐνταῦθαδὲν δυνάμεθα νὰ καθέξωμεν δημοσίαν θέσιν ἐπαξίως. Πλὴν ὁ πρῶτος καθ' ἡμῶν ἐξακοντίσας τὸ δηλητηριῶδες τοῦτο βέλος ὑπὸ τὰ νεύματα τῆς παρ' αὐτῷ ἐπισημοτάτης ὁμάδος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑφ' ἡμῶν ἐθεωρήθη νευρόσπαστον ὀργανον ἀνωτέρας ὠθήσεως, ἐξελήφθη καὶ ἄπειρος λίαν καὶ ἀδαὴς τῶν ἐν τῇ νήσῳ, ἐν ᾗ διετάχθη νὰ παραφυλάττῃ τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης. Τοιαύτη κατάστασις προσώπων καὶ πραγμάτων εἶναι ἀνεκτή; Τοιοῦτον λελανθασμένον ἀλλ' ἐπικυρούμενον σύστημα δύναται νὰ θεωρηθῇ προοδευτικόν; Δύναται τοιοῦτος τρόπος νὰ εὐδαιμονήσῃ τὴν νῆσον καὶ νὰ βασιλεύῃ ἡ εὐχαρίστησις καὶ ἡ ἐλευθερία; Ἀφοῦ ἐκ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἕτερον διογετεύονται αἱ ἀνύπαρκτοι παραδόσεις καὶ αἱ κάκισται συστάσεις περὶ ἡμῶν, ἀφοῦ μετ' ἐμπαθείας καὶ φανατισμοῦ ὁρμωμένη ἡ ἐνταῦθα ὑπαλληλία εἰς οἱονδήποτε περὶ ἡμῶν καὶ τῆς νήσου, ἀντιτάσσεται οὐχὶ πρὸς ὠφέλειαν αὐτῆς ἀλλ' ἐκείνων ἢ καὶ ζημίαν, ποῖον αἴσιον τέλος ἐνταῦθα δύναταί τις νὰ προσδοκᾷ; Ποῖα ἀγαθὰ ἡ Ἑλλην. κοινότης θὰ ἀναμένῃ ἐκ τῆς ἀνελπίστου μεταπολιτεύσεως ἡμῶν ἢ ἐκ τῆς ἀνόδου τοῦ νέου ὑπουργείου; Τὸ καθ' ἡμᾶς ἀγὼν ἰσχυρὸς μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνων πρόκειται, ἀγὼν ὑπερασπίσεως ἔθνους κατὰ τῶν παραλόγων κατηγόρων αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν ἐν τῇ διαμάχῃ ταύτῃ φανῶμεν ἥττονες τῶν πρὸς ἡμᾶς πωλούντων "εὐπατριδῶν καταγωγήν", ἐὰν δὲν ἀποδείξωμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἡ γλῶσσα, τὰ ἔθιμα καὶ ὁ τόπος εἶνε μερὶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ μᾶλλον Ἕλληνες καὶ γῆ Ἑλληνική, ἐὰν δὲν κατορθώσωμεν νὰ διδάξωμεν αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν καὶ γνωσθῶμεν αὐταῖς ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἀπαράμιλλοι πρόγονοι ἡμῶν, ὦ τότε εἶναι δίκαιον τῇ ἀληθείᾳ οὐ μόνον ἀναξίους τῶν ὁμοεθνῶν νά μας ἀπαλλώσωσιν, ἀλλὰ καὶ ἄχθη ἀρούρης, σώματα ἄνευ ψυχῶν, ἄνευ αἰσθήματος ἐθνισμοῦ, οὓς ἕως σήμερον τρέφει καὶ ἀνοστᾷ τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ δόξα τοῦ Ἕλλην. ἡμῶν ἔθνους.

Ω.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν 30 λήξαντος, ἐπέτειον ἑορτὴν τῶν Σχολείων, ἐτελέσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς παρ' ἡμῖν Ἀλληλοδ. Σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου ἡ συνήθης τελετή, παριστάμενου ἀπείρου πλήθους. Κατὰ τὴν τελετὴν ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα τῶν βασιλικῶν οἴκων Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος, μετὰ τὸ ψαλὲν δὲ ὑπὸ τῶν μαθητῶν ᾆσμα, ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ ἐγένοντο ὑπὲρ τῶν βασιλέων Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Σχολάρχης κ. Ἀνδρέας Θεμιστοκλῆς παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὡμίλησε μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ εὐφραδείας πολλὰ περὶ ἀνατροφῆς· ὁ τοῦ Σχολάρχου λόγος ζωηρῶς ἐχειροκροτήθη, τὸ δὲ πλῆθος διελύθη τὰς καλλίστας μεθ' ἑαυτοῦ ἀποκομίζον ἐντυπώσεις.

***

Ἐκ Βαρωσίων γράφουσιν ἡμῖν ὅτι τὴν Κυριακὴν Μουσουλμάνος τις, Φεηζῆς καλούμενος, ἐβαπτίσθη ἐνώπιον πολυπληθοῦς ὁμηγύρεως, μετονομασθεὶς Γεώργιος.

***

Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀσγάτᾳ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἐνεγράφησαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων συνδρομαὶ 47 ἀγγλ. λιρῶν πρὸς σύστασιν Σχολῆς. Ἀξιέπαινοι ἀληθῶς οἱ Ἀσγαταῖοι διὰ τὴν φιλομουσίαν, ἣν ἐπιδείκνυνται, ἐλπίζομεν δὲ τὸ εὐγενὲς παράδειγμά των νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλα χωρία. Μετὰ πλείστης δ' ὅσης χαρᾶς σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι μεγάλη ἀπό τινος φιλομουσία κατέλαβε τοὺς χωρικοὺς ἡμῶν, πολλῶν νέων σχολείων συστάντων ἐν τοῖς χωρίοις τῆς νήσου καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν.

***

Ὁ κ. Παντζίρης, βοηθὸς τοῦ Ἐφόρου δῆθεν τῆς παιδείας ἐν Κύπρῳ Αἰδ. κ. Σπένσερ, ἐμάθομεν ὅτι παρητήθη τῆς ἐν τῷ τμήματι τῆς ἐκπαιδεύσεως θέσεώς του.

***

Ὁ Ἀρχίατρος τῆς ἐν Κύπρῳ διοικήσεως κ. Βάρρυ ἀφίκετο πρό τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα, ἐπεσκέφθη δὲ ὡς ἐμάθομεν, καὶ τὸ Ταβῆ· πιστεύομεν ὅτι θὰ διέγνω τὸ ἀνίατον καὶ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀσθενοῦς τούτου.

***

Τὸ σύνολον τῶν ἄχρι τέλους Ἰανουαρίου καταστραφέντων ὠῶν ἀκρίδος ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἀνέρχεται εἰς 1,044,389 ὠκάδας, δι' ἃς ἐδαπανήθησαν 12 χιλ. λίραι.

***

Ὁ κ. Κλέαρ, συντάκτης τῆς ἐν Μακαρίᾳ τῇ λήξαι "Cyprus Times" ἀνεγράψησε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐκ Κύπρου.

***

Ὑπό τινος τῶν πολιτῶν ἐπεδόθη ἡμῖν διατριβὴ ἀναιροῦσα τὴν συκοφαντίαν τοῦ κ. Διαγκούση ὅτι ὁ κ. Καραγεωργιάδης ἐκμυζᾷ αὐτὸ τοῦτο τὰ βαλάντια τῶν πτωχῶν ὡς καὶ τῶν πλουσίων. Ἐλλείψει χώρου, τὴν διατριβὴν ταύτην θέλομεν δημοσιεύσῃ προσεχῶς.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Ἀληθείας.»

Εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον σας, χάριν τῆς ἀληθείας τὰ ἑπόμενα.

Ἐσφαλμένως διεδόθη, ἂν διεδόθη, ἐν τῇ πόλει, ὡς ὁ κ. Διαγκούσης ἰατρὸς λέγει ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. ΰ φύλλῳ τοῦ "Στασίνου", ὅτι ὁ δημοσιευθεὶς κατάλογος τοῦ νοσοκομείου περὶ τῶν νοσηλευθέντων ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ 1881, τὸν ὁποῖον ὁ ἐπιστάτης τοῦ νοσοκομείου κ. Βασίλειος Μιχαηλίδης [ἢ οὐχὶ νοσοκόμος Βασίλης, ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ὁ κ. Διαγκούσης] ἔδωκέ μοι ἐστὶν ἐλλιπὴς διότι περιλαμβάνει ἐν αὐτῷ τοὺς τυφοειδεῖς πυρετούς.

Ὁ κατάλογος οὗτος οὐδαμῶς ἐστιν ἐλλιπής, ἀντεγράφη πιστῶς ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Νοσοκομείου ἐν ᾧ εἰσιν ἐγγεγραμμένοι ἢ οἱ τυφοειδεῖς πυρετοί· Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἐλεύθερος ὁ βουλόμενος νὰ τὸ ἀναγνώσῃ ὁπόταν θέλῃ.

Διατελῶ μεθ' ὅλης τῆς ὑπολήψεως

Ὁ Δήμαρχος

ΧΡ. ΚΑΡΥΔΗΣ

Λεμησσῷ τὴν 16 Φεβρ. 1882.

Τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν, ἐπιδοθεῖσαν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν παρὰ τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἀπευθύνεται, καταχωρίζομεν ἐνταῦθα.

Ἀξιότιμε Κύριε Ι. Καραγεωργιάδη

Ἐνταῦθα.

Ἀναγνόντες τὴν ἐν τῷ πέμπτῳ ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος "Στασίνου" κατακεχωρημένην καθ' ὑμῶν διατριβὴν τοῦ ἐνταῦθα ἰατροῦ κ. Γ. Διαγκούση, ἐν ᾗ ἀναφέρει ὅτι, "χθὲς ἀκόμη δὲν ἔλεγες τῇ συζύγῳ γυναικὸς, ἀνδρὶ ἄλλως τε ἀξιοπίστῳ καὶ λογίῳ, ὅτι ἔπαθεν αὕτη ὡς ἐπίπλοκὴν τὸν ἰδιάζοντα τύφον σου καὶ οὐχὶ ἐκεῖνον ὃν τινες παραδέχονται ὑφιστάμενον ἐνταῦθα;" ἀναγνόντες, λέγω, τὴν ἀνωτέρω περικοπὴν, ἠρωτήσατέ με ἂν ὑμεῖς ποτε ἐχαριστηρίσατε τὴν ἀσθένειαν τῆς συζύγου μου, τύφου οἱονδήποτε, ἢ ἂν ἐγὼ εἶπον τῷ ἰατρῷ κ. Διαγκούσῃ ὅτι εἴπατέ μοι ταῦτα ἢ τοιαῦτα. Εἰς ταῦτα ἀπαντῶ, ὅτι οὐδέποτε εἴπατέ μοι ὅτι ἡ σύζυγός μου ἔπαθεν ὑπὸ τύφου κατὰ τὴν τελευταίαν της ἀσθένειαν, ὡς οὐδ' ἐγὼ εἶπον αὐτῷ ὅτι ἐχαρακτηρίσατε τὴν ἀσθέ

νειαν ταύτην, οἱονδήποτε τύφον. Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ᾖμαι φίλος σός.
ΔΗΜΗΤΡ. Λ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.
Ἐν Λεμησσῷ τῇ 3)15 Φεβρ. 1882

Τῷ ἀξιοτίμῳ Ἰατρῷ Κυρίῳ κυρίῳ Ι. Καραγεωργιάδῃ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ κατὰ τῆς Αὐστρίας ἐπανάστασις ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ λαμβάνει ὁσημέραι μείζονας διαστάσεις, φαίνεται δ' ὅτι ὁ τῆς Ρωσσίας δάκτυλος δὲν εἶναι ξένος ἐν τῷ κινήματι τούτῳ, ὅπερ τίς οἶδεν ὁποίας διαστάσεις θέλει λάβει κατὰ τὴν ἔκβασιν. Οἱ ἐπαναστάται εἰθαρρύνονται ἐν τῷ κρυπτῷ ἔκ τε τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου. Κατὰ τὰς τελευταίας δὲ εἰδήσεις πολλαὶ μάχαι συνεκροτήθησαν, συνελήφθησαν δὲ καὶ ἀπόστολοι τοῦ πανσλαυισμοῦ ἐξερευνίζοντες τὰ πλήθη κατὰ τῆς κυριάρχου Δυνάμεως.— Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία συνεφώνησαν ὅπως διαπραγματευθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων περὶ Αἰγύπτου.— Ὁ Σουλτάνος ἐδέξατο εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτην, ἐξέφρασε δ' αὐτῷ ἐλπίδας περὶ τῶν ἀγαθῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας μετὰ τὴν εἰσίαν λύσιν τοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ ζητήματος καὶ ἐπαρασημοφόρησεν αὐτόν τε καὶ τὸν πρῶτον διερμηνέα τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας.— Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα Βικτωρία μεταβαίνει ἀνεπισήμως κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου εἰς Ἰταλίαν.

ΒΑΡΩΣΙΑ 1]13 Φεβρουαρ. 1882.

Κύριε Συντάκτα.

Ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ" εἴδομεν ὅτι ὁ "Κύπριος Κῆρυξ", τὸ θρέμμα τοῦ τοῦ τῆς ἐν Κύπρῳ ἀγγλικῆς διοικήσεως, ἐδημοσίευσεν ἄχρι τοῦδε τρία εὐχαριστήρια πρὸς τὸν ἀπελθόντα διοικητὴν τοῦ διαμερίσματος ἡμῶν κ. Ἴγγλις. Ἐπειδὴ ὅσα ἐν τῷ διαμερίσματι ἡμῶν ἔπραξεν ὁ κ. Ἴγγλις ὡς διοικητής, πολλάκις ἀνεγράψαμεν ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ", θὰ ἦτο ἄντικρυς καταιοπονία τὸ νὰ προσπαθήσωμεν διὰ μακρῶν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν ἦτο ποσῶς δυνατὸν νὰ τῷ δοθῶσιν εὐχαριστήρια, ὡς ὁ "Κῆρυξ" ἐκήρυξεν· ἀλλ' ὅπως φωτίσωμεν τὸν "Κήρυκα" (διότι οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων βεβαίως πιστεύει εἰς τὴν ἐπίδοσιν πράγματι εὐχαριστηρίων ἐκ μέρους τῶν κατοίκων), γράφομεν δι' αὐτὸν τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἵνα γνωρίσῃ ποίας φύσεως εἶναι τὰ εὐχαριστήρια ὅῃ θέν, ἃ μετὰ τοσοῦτον ἐνδιαφέρον τος ἐδημοσίευσεν.

Ὁ διερμηνεὺς κ. Ι. Γ. Παππᾶς θέλων νὰ παράσχῃ τῷ προϊσταμένῳ του κ. Ἴγγλις ἐκδούλευσιν, ἀφοῦ εἶδεν ὅτι ἡ πρότασίς του ὅπως οἱ Βαρώσιοι δώσωσι τῷ ἀναχωροῦντι διοικητῇ γεῦμα ἀπέτυχε, μὴ στρέψαντων τῶν κατοίκων οὐδὲ ν' ἀποχαιρετίσωσι κἂν τὸν κ. Ἴγγλις, ἐνήργησε παρὰ τοῖς Τούρκοις καὶ Χριστιανοῖς ὑπαλλήλοις, οἵτινες καὶ ἔδωκαν τῷ κ. Ἴγγλις ἐν εὐχαριστήριον. Μὴ ἀρκεσθεὶς δ' εἰς τοῦτο ὁ ἄγαν ζηλωτὴς διερμηνεὺς προσεκάλεσε τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Ἄσιας παλίμπαιδα Φραντζεσκῆν, ὅστις ἔχων καί τινας ὑποθέσεις ἐν τῇ ἐντεῦθα διοικήσει, ἐδέχθη καὶ ἔλαβεν ἓν εὐχαριστήριον, ὅπερ καὶ ὑπέγραψεν αὐτός τε καὶ οἱ ἐν τῷ χωρίῳ του εὐάριθμοι συγγενεῖς του, χωρὶς νὰ γινώσκωσι τί ὑπέγραφον. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διερμηνέως ἐσάλησαν δύο ἕτερα εὐχαριστήρια πρὸς τοὺς Μουδήρας Μεσαορίας καὶ Καρπασίου καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐπέτρεψε τὸ εὐχαριστήριον μὲ εὐαρίθμους τινὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐν τῷ χωρίῳ Βατιλῇ (ἕδρα του) φίλων του, ὁ δὲ τοῦ Καρπασίου μὲ ὑπογραφάς τινας ἐγχωρίων του κατοίκων τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου [ἕδρας του ἐπίσης] καί τινας ἐκ τοῦ χωρίου Φλαμοῦδι· ἐν τῷ τελευταίῳ δὲ τούτῳ χωρίῳ οὐδεὶς τῶν κατοίκων, ἐκτὸς τῶν ἱερέων, γνωρίζει νὰ γράφῃ, ἂν δὲ τοὺς ἐρωτήσῃ τις τί ὑπέγραψαν καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, θὰ ἀπαντήσωσιν ὅτι ἀγνοοῦσι! Τοιαῦτα εἶναι, ὦ Συντάκται τοῦ "Κύρηκος", τὰ πολυθρύλητα εὐχαριστήρια τῶν κατοίκων(!) τοῦ διαμερίσματος τούτου, ἅτινα μετὰ τοσοῦτον κόμπον ἐδημοσιεύσατε, γενόμενοι ἴσως θῦμα τῆς μεγάλης εὐπιστίας σας.

Λ.

[συνεχ. ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.]

Ἐπὶ τοῦ κατηραμένου σημείου τῆς ἀφιππεύσεως, ὅπερ οὐ μόνον ἑκατοντάδα ἀσχέτων μὲν πρὸς ἐμὲ οὐχ ἧττον ὅμως ἀπευκταίων περὶ αὐτὸ συμβάντων ἀνακυκλεῖ ἤδη ἐν τῇ μνήμῃ μου, ἀλλὰ καὶ σχετικὰς ἰδίᾳ θλιβερὰς ἀναμνήσεις μοὶ προκαλεῖ, ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν καταλλήλων καὶ ἀποφαίνομαι ὅτι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ εἶναι ἡ ἐξάλειψις τούτου ἐκ τῆς βίβλου τῶν ὑπαρχόντων. Οἱ μόνοι δὲ κατάλληλοι πρὸς καταργησιν τούτου εἶναι, κατ' ἐμέ, οἱ πνευματικοὶ ἡμῶν ποιμένες· πρῶτον διότι εἰς τὰς συμβουλὰς αὐτῶν καὶ παραινέσεις ὑπακούει μᾶλλον ὁ ἁπλοῦς λαὸς καὶ δεύτερον οὐδόλως παραβαίνουσι, νομίζω, τὸ ἑαυτῶν καθῆκον, καθ' ὃ ὀφείλουσιν εὔχεσθαι καὶ μὴ καταρᾶσθαι, ἂν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐκδώσωσι καὶ Ἀρχιερατικόν τι ἐπίτιμιον ἀφορίζον πάντα ὅστις ἤθελεν ὑποστηρίξει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν τοῦ σκανδάλου ταύτην πέτραν, διότι ὁ ποιμὴν δικαιοῦται, κατὰ τὸν μέγαν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, οὐ μόνον παρακαλεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχειν καὶ ἐπιτιμᾷν.

Ταῦτα καὶ μένω ἀπεκδεχόμενος καλὴν ἔκβασιν τῶν ὀλίγων τούτων λέξεων τὰς ὁποίας παρακαλῶ, Κύριε Συντάκτα, νὰ ξενίσητε εἰς τὰς τῆς ἀξιοτίμου ὑμῶν ἐφημερίδος στήλας.

Τῇ 25 Ἰανουαρίου 82.

Χ.

Η ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ

κατὰ τὸν Γάλλον ALBERT GOUDRY

(Μετάφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ φρονῶμεν ὅτι ἡ Κύπρος καλύπτεται ὑπὸ ἁλσῶν. Ἐὰν ἐν τῇ ἀρχαιότητι περιεῖχεν εὐρέα δάση, τοῦτο προέρχεται διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶχεν ἀνατείλει τὴν αὔξησιν αὐτῶν, ἐν τῇ ἀνατολῇ τῶν δένδρων αὐξανόντων εὐχερῶς. Ὁ πλοῦτος τῶν θερμῶν τόπων διατελεῖ λίαν διάφορος τοῦ τῶν ἀρκτῴων μερῶν· εἰς ταῦτα ἡ πρόνοια παρέσχε μεγαλοπρεπῆ θλάσησιν δενδροίσσαν· ἄνευ τῶν δασῶν, πῶς ἠδύνατο ὁ Εὐρωπαῖος νὰ ἀντίσχῃ εἰς τοὺς παγετούς; καὶ δὲν εἶναι μόνον ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν ὅτε τὸ κέντρον καὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης παράγουσι δάση γιγαντιαῖα· κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους γεωλογικοὺς χρόνους, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἄνθρακος, τὰ φυτὰ ἐπεσωρεύοντο ὅπως παρασκευάσωσιν ἡμῖν προμήθειαν καυσίμου ὕλης· ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἔνθα ὁ ἄνθρωπος δὲν ὀφείλει νὰ προφυλάττηται κατὰ τῆς ἀκρασίας τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὡρῶν, τὰ ξύλα καὶ οἱ γαιάνθρακες εἰσὶν ἐξίσου σπάνιοι.

Τὰ Ὀλύμπια ἠδυνήθησαν νὰ διατηρήσωσιν ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν ἀκρωρειῶν δέσῃ πιτύων· τὸ περικαλλὲς ἐκ βλαστήσε

Εὐγενέσατε Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Δέξασθέ τι προϊὸν τῆς καταδιωκούσης με Μούσης, καταχωρήσατε δὲ τοῦτο, εἰ τὸ ἐγκρίνητε χωρὶς νὰ μὲ μεμφθῆτε διὰ τὰ ν μου, κτ. Ἡδυνάμην κάλλιστα ν' ἀποιμιμηθῶ τὴν δημοτικὴν τῆς Σμύρνης γλῶσσαν ἢ τὴν τῆς Κ]πόλεως. Ὁ θεὸς φυλάξαι! Κύπριός τις θέλων νὰ παραμορφώσῃ τὴν Ὁμηρικὴν, ὡς εἰπεῖν, γλῶσσάν μας, περιέπεσεν εἰς τὴν δυστυχίαν νὰ ὁμιλῇ χωρὶς νὰ δηλ. ἄνευ ἅλατος. Ἄλλως τε δὲ εἶνε ἡ ἐν τῷ ποιήματί μου ἡ καθομιλουμένη Ἑλληνικὴ ἐν Λεμησσῷ.

ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΛΙΧΜΑΛΩΤΟΥ.

Εἰς τὴν κορυφὴν τ' Ὀλύμπου ὀρφανὴ καὶ πονεμένη
Εἰς τῆς ἐρημιᾶς τὸν ψόφον λυπημένη ἀναβαίνει
Καὶ λυπητερὴ μὲ φόβον γύρω γύρω της κυτάζει .....
Κλαίει ἡ φτωχή!... τί ἔχει κ' "ἔλεος, θεὲ," φωνάζει;
Καὶ τὸ ὄρος χιονισμένον ἄνοιξεν τὴν ἀγκαλιάν του
Καὶ μὲ σέβας γονατίζει ἐμπροσθά ς' τὴν Ἀνασσάν του.
"Σιωπή"..... λέγει ἐκείνη κ' ὕψωσεν τὸν δάκτυλόν της
Κ' εἰς τὴν λύπην της τὸ ὄρος ἔπεσεν πρὸ τῶν ποδῶν της·
"Δὲν ἔνι κανεὶς 'δῶ 'πάνω;... μόνη μου θέλω νὰ κλαίω!
Κὶ τὴν πρώτην μου τὴν δόξαν ἐδῶ 'πάνω νὰ γυρεύω!
Ἐδῶ 'πάνω κατοικοῦσαν τὰ ἀγαπητὰ παιδιά μου
Καὶ μὲ 'περηφάνειαν 'κεῖνα ἔσφιγγεν ἡ ἀγκαλιά μου.
Ποῦ τὸ πρῶτόν μου τὸ πλοῦτος καὶ τὸ πρῶτον μεγαλεῖον;
Ἕλληνές μου! ἐδῶ πάνω δὲν μου σῆστατε μὴ τεῖον;
Ποῦ ὁ λαμπρός μου θρόνος! καὶ τὸ σέμνα μου τ' ὡραῖον;
Δυσμασμένοι μοῦ τ' ἁρπάξαν!!! τίποτε δὲν ἔχω πλέον!!!"
Εἰς τὸ κλάμαν της τὸ ὄρος ἔτρεμεν σ' ὅλα τὰ μέρη
Κ' οἱ Ὀλύμπιοι φανῆκαν μὲ τὸ σέμνα εἰς τὸ χέρι.
"Χαίρου, Κύπρος! ὁ Ζεὺς εἶπεν ἀπὸ τοὺς θεοὺς ὁ πρῶτος·
Εἶσαι κόρη τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βασιλείων κρότος."
Στὸν χαιρετισμὸν ἐκείνη ἔσκυψεν τὸ πρόσωπόν της
Κ' ἔδειξεν πολλὰς ἀλύσεις εἰς τὸν πρωτιὼν θεόν της.
Τὰ ὡραῖα μάγουλά της ἔδειξεν παραδερμένα,
Κάτασπρην τὴν κεφαλήν της καὶ τὰ χέρια σκληραμμένα.
"Φθάνει, λέγ' ὁ Ζεύς, παιδί μου!" κ' ἔδησεν τὰ φρύδια τ' ἄσπρα
Καὶ τὰ γαλανά του μάτια ἔφεξαν ὡσὰν τὰ ἄστρα.
"Θιοί!" λέγει· ς' τὴν φωνὴν του ἕνας κεραυνὸς σφυρίζει,
Καὶ ἡ θάλασσ' ἀπαντᾷ του καὶ ἀφρίζει καὶ μουγκρίζει.
"Γιατ' ἡ κόρη τῶν Ἑλλήνων τῶν μεγάλων μας ἀνθρώπων
Εἰς τοὺς ξένους νὰ δουλεύῃ ς' τὸν βασιλικόν της τόπον;
Ταπεινοί γιατί τὴν Ἑρύζουν καὶ τὸ γένος της κ' ἐκείνην;
Θέμις! κράξετέ την, εἶπεν, θέλω τὴν δικαιοσύνην."
Καὶ ἀνέφανεν ἡ Θέμις δακρυσμένη, λυπημένη,
Μ' ἄνθη, κρίνους καὶ μὲ ρόδα ἦτον ἐστεφανωμένη.
"Ζεῦ θεὲ θεῶν κ' ἀνθρώπων, διατί μὲ θέλεις ζεύρω,
Εἶπεν αὐτή· τὴν ἀδικίαν εἰς τὸ δίκαιον νὰ εὕρω.
Τὸν Χριστόν τους δὲν γνωρίζεις πῶς ἐσταύρωσαν τὰ κτίνη
Διὰ χρήματα καὶ ἄλλα γιὰ νὰ φαίνωνται ἐκεῖνοι;
Κ' ἀπὸ τότε ς' τοὺς καιρούς μας ὅλους ἐσᾶς 'πίκρανα γνωρίζεις.
Ρίψε κεραυνοῦς, ἂν θέλῃς τοὺς κακοὺς νὰ σωφρονίζῃς.
Κόρη τοῦ! ἴσως ἡ Κίρκη ἐγεννήθη στὰ βουνά σου
Καὶ μαγεύει ὅσους ἔβρεν ν' ἀψηφοῦν τὰ δίκαιά σου."
Ἔνα στεναγμὸν ἡ Κύπρος ἄφηκεν πυκνὸν ς' τὰ χείλη
Μαῦρον δάκρυον σφογγίζει μὲ γαιματερὸν μανδύλι.
Τὸ ὁλόχρυσόν του πάθαν στὸ βουνὸν ὁ Ζεὺς ἐρόντα,
Κ' ἡ Ἀνατολὴ ἀστράφτει..... καὶ ἡ Δύσι χαμηλόντα.
Ἐρίψαν βροντὴν μεγάλην..... κ' οἱ θεοὶ μεζῆ φωνάζουν
"Ἀπ' Ἀνατολὴν ὡς Δύσιν τὴν ὀργήν μας νὰ τρομάξουν"...

ΘΘ

ως διάδημα τῶν ὀρέων ἀποτελεῖ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν φαλακρότητα τῶν κάτωθι πεδίων· τὰ δάση διατηροῦσιν ἡδεῖαν δρόσον· τυγχάνουσιν ὡσαύτως πηγὴ πλούτου διὰ τὴν ἔλασησιν μεγάλου μέρους τῆς νήσου· οὐδὲν ἧττον ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀποπειρᾶται νὰ τὰ διατηρήσῃ. Ποιμήν τις συλλαμβάνει τὴν ἰδιότυπον ἰδέαν νὰ σπείρῃ κριθὴν ἐπὶ τῶν ὀρέων· καίει δένδρα, ὧν ἡ σποδὸς γονιμοποιεῖ τὴν γῆν ἐπί τινα ἔτη· ὠφελεῖται ἐκ τῆς τοιαύτης καλλιεργείας, εἶτα ἐγκαταλείπει τὸν ἀγρόν του πρὸς σχηματισμὸν ἑτέρου διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου, χωρὶς νὰ μεριμνᾷ ἐπὶ τῷ τῶν δένδρων ἐξαφανίσει, ἅπερ ὑπὸ τὸν διακαῆ οὐρανὸν τῆς Κύπρου, δὲν ἀναφύονται ἢ βραδύτατα. Βλέπει τις μάλιστα νὰ πυροπολῶσι δάση πιτύων ἄνευ ἑτέρου σκοποῦ ἢ τῆς ἡδονῆς τοῦ καταστρέφειν. Ἡ ρητίνη τρέφει τὴν φλόγα, ἧς ἡ λάμψις διαχέεται ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος. Οἱ κλάδοι τρίζουσιν, ὁ ἄνεμος σφενδονίζει εἰς τὸν ἀέρα φυλλώματα περιφλεγῆ: θαυμάσιον πυροτέχνημα, ἀλλ' ἀποτρόπαιον. Συνεχῶς ὁ ἄνθρωπος φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸ ἔνστικτον τῆς ἀγνωμοσύνης καὶ τοῦ ὀλέθρου· ὁ κάτοικος τῆς πόλεως ἀνατρέπει τὴν κοινωνίαν, ἥτις τὸν ἐπαιδαγώγησεν, ὁ δὲ τῶν ἐρήμων μαίνεται κατὰ τῆς φύσεως ἥτις τὸν τρέφει.

Κατὰ τὸν Κον Fourcade, ἀρχαῖον πρόξενον ἐν Κύπρῳ, ἡ ἔκτασις τῶν ἐνιαυσίων καλλιεργημένων γαιῶν περιλαμβάνει 65,000 πλέθρα[1] [10 χιλ. πήχεις ἕκαστον] τουτέστι τὸ δεκαπεμπτημόριον τῆς νήσου, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ γαῖαι μένουσιν ἐπὶ τρία ἔτη νεαταί, δέον νὰ λογίσωμεν τρὶς πλειοτέραν καλλιεργημένην γῆν, ἤτοι περὶ τὰς 200 χιλ. πλέθρα· ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀντιστοιχεῖ ὡς ἔγγιστα πρὸς τὸ πεμπτημόριον τῆς ἐπιφανείας τῆς νήσου, ὅπερ εἶναι πάντοτε ὀλίγον ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς τόπους. Βλέπων τις τόσας ἐκτάσεις γῆς ἀκαλλιεργήτους ἢ ἀπεριποιήτους ἤθελε πιστεύσει ὅτι οἱ Κύπριοι διατελοῦσιν ἐν πενίᾳ· τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἐὰν δὲν βελτιώσι τὴν γεωργίαν των, προέρχεται διότι ἑκάστη οἰκογένεια εὐκόλως προμηθεύεται τὴν ἀναγκαιοῦσαν αὐτῇ συγκομιδήν. καὶ ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς δὲν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς νήσου, προτιμῶσι μεγάλας καλλιεργείας ἡμελημένας ἀντὶ τῶν μικρῶν καὶ πεφροντισμένων. Δὲν πιαίνουσι τὴν γῆν, ἥτις ἀναλαμβάνει ἀναπαυομένη. Μόλις σκάπτουσι τοὺς αὔλακας, ῥίπτοντες τὸν σπόρον ἀραιῶς. Ἂν ποτε κεφαλαιοῦχος Εὐρωπαῖος ἠδύνατο νὰ ἠγόραζε γαίας ἐν Κύπρῳ καὶ νὰ ἦγεν ἐκεῖ ἱκανὸν ἀριθμὸν φιλοπόνων ἐργατῶν, ἤθελεν εὐχερῶς πορίζεσθαι διπλοῦν καὶ τριπλοῦν ὄφελος τοῦ ἤδη ἐπιτυγχανομένου.

Ἐν ταῖς καλλίσταις καλλιεργείαις τῆς νήσου δέον νὰ τάξωμεν τὴν τῆς βαμβακίδος, ἐξ ἧς οἱ Ἕνετοὶ ἐπορίζοντο κέρδη ἱκανά, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ φυτὸν τοῦτο ἐκλήθη φυτὸν χρυσοῦ. Ἡ τῆς Ἀνατολῆς βαμβακὶς δὲν εἶναι δενδρύλλιον καθάπερ ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ φυτὸν σπειρόμενον κατὰ Μάϊον, οὗτινος τὰ μοδοκίτρινα ἄνθη ἀποτελοῦσι τὸν κόσμον τῶν ἀγρῶν. Κατὰ Ὀκτώβριον τὰ κελύφη ἀνοίγουσιν ἐπιδεικνύοντα τὸν λευκὸν ὡς χιόνα βάμβακα. Ἐὰν τὸ θάλπος δὲν ἦτον ἀρκούντως σθεναρὸν καὶ συνεχές, τὰ κελύφη ἀντὶ βάμβακος, ἤθελον παράγει γλοιώδες φύραμα ἀδύνατον νὰ μεταποιηθῇ εἰς νῆμα. Ὁ βάμβαξ ὅσῳ καλλιεργεῖται εἰς θερμὰς χώρας τοσούτῳ καθίσταται περικαλλέστερος· ὁ τῆς Αἰγύπτου εἶναι λίαν τοῦ τῆς Τουρκίας ὑπέρτερος. Δὲν ὑπάρχει κατὰ συνέπειαν ἐλπὶς νὰ ἐγκλιματισθῇ ἐν Γαλλίᾳ. Διὰ νὰ τὸν ἐξάγωσι λευκὸν τὸν ἀποσύρουσι διὰ τῶν δακτύλων, ἀλλὰ τὴν μακρὰν ταύτην ἐργασίαν ὑποκαθιστῶσι δι' ἑτέρας, ἥτις συνίσταται εἰς τὸ νὰ σείωσι τὰ κελύφη ἐντὸς καλάθου ἐκ καλάμου· τὰ περιττώματα διήκουσι διὰ τῶν ὀπῶν καὶ μένει ὁ βάμβαξ, ὃν ἀπαλλάσσουσιν εἶτα τῶν σπόρων διά τινος ἐλάτρου. Τέλος, πρὶν ἢ τὸν ἐπιβιβάσωσιν εἰς τὰ πλοῖα τὸν τιθέασι κατὰ τρόπον ὑπερβαλλόντως ἐλαττοῦντα τὸν ὄγκον αὐτοῦ.

Τὸ ἐρυθρόδανον τυγχάνει ἀξιολογωτέρα ἀκόμη παραγωγὴ τῆς τοῦ βάμβακος. Ἕκαστος γινώσκει ὅτι ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ ἐπὶ λυσιτελεστάτῃ τῇ βαφικῇ ἡ τοῦ ἐρυθροδάνου καλλιέργεια εἶναι παραδοξοτάτη· οὐ μόνον ἀπαιτεῖ βάθος ἄμμου λεπτῆς ὁμογενοῦς ἄνευ κογχυλῶν, ἀλλὰ προσέτι ἀπαιτεῖται ὅπως κάτωθεν τῆς ἄμμου αἱ ῥίζαι πλίωσιν εἰς τὸ ὕδωρ δύο μέτρων βάθους· ὕδωρ ὀλοσχερῶς τάσιμον ἤθελεν εἶσθαι ἀσυντελές· δέον νὰ ᾖναι τρέχον. Κατὰ τὰ φαινόμενα ὀλίγιστοι τόποι δύνανται νὰ ἁρμόζωσι πρὸς τὴν του ἐρυθροδάνου καλλιέργειαν, ἀλλ' ἔνθα συμπίπτουσιν αἱ ἐν λόγῳ συνθῆκαι, τὸ προϊὸν ἀποβαίνει πολλαπλοῦν· τὸ φρέμμα καλλιεργημένης γῆς, ἀξίζον ἐν γένει εἰς Κύπρον ἐκ 500—1000γρ. ἀνέρχεται εἰς 6000 καὶ 8000 γροσίων ἐν τοῖς μέρεσιν ἔνθα ἐπιτυγχάνει τὸ ἐρυθρόδανον· οὕτως ἀναντίον τῆς ἐλλείψεως χειρῶν καὶ κεφαλαίων, ἡ καλλιέργεια τοῦ φυτοῦ τούτου τοὐλάχιστον ἀπὸ δεκαεταετίας ἐδιπλασιάσθη.

(ἀκολουθεῖ.)

(1) Ὁ Κ. Forcade ὢν ἐν Κύπρῳ ἄχρι τοῦ 1845. Ἔκτοτε ὁ ἀριθμὸς τῶν καλλιεργημένων γαιῶν βεβαίως ἐδιπλασιάσθη.

Σ. τοῦ Μ.

ΛΥΣΙΣ
τοῦ 1 αἰνίγματος.

Ἄγραυλος, αὐλὸς, ἄυλος, ἄγρα, Ἄγαρ.

ΛΥΤΑΙ

Ἐκ Λεμησσοῦ ὁ κ. Μιχ. Η. Μιχαηλίδης, ἡ κ. Ἑλένη Ι. Καραγεωργιάδου, ὁ κ. Γ. Μανάρδος, ὁ κ. Εὐρ. Ν. Φραγκούδης, ὁ κ. Μιχ. Εὐθύβουλος καὶ ἡ κ. Πολυξ. Λοΐζιας.

Ἐκ Λευκωσίας ἡ "Ἰδη" [ψευδώνυμον] καὶ Ruy Silva [ἐπίσης] καὶ ἐκ Βαρωσίων ὁ κ. Π. Παγίστας καὶ ὁ κ. Λουκᾶς Παῦλου.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΣ.
2.

..ω..α.— ε..εα.— .α.η.
α.ω.—α.ουει.—ου.—ε.ω.—ει.η.—ιο.ου.*

Α. Κ. Π.

Τοῦ ἀνωτέρου λογογρίφου ἐλλείπουσι τὰ σύμφωνα, ἅτινα ὑποδηλοῦνται διὰ τῶν στιγμῶν· αἱ παῦλαι δὲ χωρίζουσι τὰς λέξεις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.
Η ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ.

ἤτοι

λυρικὰ ποιήματα Βασιλείου Μιχαηλίδου. Εἰς ὄγδοον ἐκ 44 σελίδων. Τιμὴ διὰ τοὺς συνδρομητὰς σελίνιον ἓν καὶ διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς φράγκον ἓν καὶ ἥμισυ. Εὑρίσκεται παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Λεμησσῷ καὶ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς "Ἀληθείας."

* * *

Εἰδοποιήσεις.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
Η ΑΛΒΙΩΝ.

Διευθυνόμενον ὑπὸ κ.

Κ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Ἐν τῷ νεοδμήτῳ παραθαλασσίῳ τούτῳ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩι, κειμένῳ ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῆς πόλεως καὶ ἀγορᾶς, εὑρίσκει ὁ προσερχόμενος μεγάλην περιποίησιν, καθαριότητα καὶ καλῶς κατασκευαζόμενα φαγητά. Ἐν τῷ ἄνω δὲ πατώματι τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ὑπάρχουσι δωμάτια μετὰ κλινῶν. Γίνονται ἐν αὐτῷ δεκτοὶ καὶ συνδρομηταὶ μὲ τὸν μῆνα.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ, ὑπηρεσία ἀρίστη.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 4)16 Φεβρουαρ. 82.

* * *

"ALBION HOTEL"
Kept by Mr.
K. CONSTANTINIDES.

In this new built maritime hotel situated in the more central place ot the town and marked, the comer will find great attendance, cleanness and well prepared and delicate dishes.

In the upper store of the building there are bed-rooms and subscribers are accepted per month. Moderate prices with the best attendance.

Limassol 5]16 February 1882

* * *

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου καὶ Ἀγ. Παγρικίου, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κου Δ. Χ Παύλου.

Ἐν τῷ ρηθέντι ὑφασματοπωλείῳ, πλουτισθέντι ἐσχάτως διὰ διαφόρων πραγματειῶν ἐξ Εὐρώπης πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς ἐτκὸς διαφόρων ἄλλων συνήθων πραγματειῶν, καὶ αἱ ἑξῆς.

Κασιμήρια μαῦρα καὶ τσόχαι Γαλλικαὶ, κασιμήρια χρωματισὰ Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ, διάφορα ὑφάσματα μετάξινα, πουπλίναι μαλλομετάξιναι, πουπλίνια. κλαδωτὰ ἀλπακάδες διαφόρων εἰδῶν καὶ βελοῦδα καὶ γαρνιμέντα διάφορα, κυρδέλλαι μετάξιναι, ἀλεξίβροχα [ὀμβρέλλαι] διὰ γυναῖκας καὶ ἄνδρας πῖλοι μαῦροι Γαλλικοὶ ἀνδρῶν φλανέλλαι λευκαὶ καὶ χρωματισαὶ κοσμήματα διάφορα χρυσᾶ Γαλλικὰ, κλῖναι σιδηραῖ καὶ διάφορα εἴδη συρμοῦ.

Οἱ εἰς τὸ ρηθὲν κατάστημα προσερχόμενοι, θέλουσι μένει κατάπαντα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμησσῷ 15]27 Ἰανουαρ. 1882

* * *

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμένην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημαρχείου ἄδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρταλη ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 78 μαγαζείῳ διαφόρους πραγματείας ἔπιπλα καὶ κτήματα ἀκίνητα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποτεινέσθω ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 26 Ἰανουαρ. 1882

ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ
δημοπράτης.

* * *

NOTICE

I, the undersigned, beg to bring into public notice that, having obtained from the Municipality of that town the authorisation, I shall sell by public auction, every Sunday several goods, furnitures, and immovable possessions in the store under Mr. Cartali's house, St. Anrew Stree

For further particulars apply to the undersigned.

PACIPHICO ELIA
auctioner

Limassol 26 Jan. 1882.

* * *

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ὁ ἔμπειρος κλειδοκυμβαλιστὴς Κύριος Εδουάρδος Ἀραβιὰν θέλει παιανίζει ἐκλεκτὰ τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐν τῷ Καφενείῳ "Βικτωρία" καθ' ἑκάστην.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 15]27 Ἰανουαρ. 82,

Ὁ διευθυντὴς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΜΠΗ